

ישראל קורצ'אק קורצ'אק
اسرائيل تقرا كورنشاك

מי חי את שנת 1902?

מאת: יאנוש קורצ'אק, כתבים ז', עמ' 140

תרגום: אורי אורלב

העלמה מרִיָה מתִיצֶבֶת לִפְנֵי הָרֵאִי וּמְצַהֵרָה: "חֵייתִי עוֹד שָׁנָה".

לא, העלמה מרִיָה, אֵת טוֹעָה, אֵת לֹא חֵייתִי אֵת הַשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה – אֵת הַעֲבֵרְתָּ אוֹתָהּ בְּפִלְרִטוּטִים.

אָדָם, הַמְרַבֵּה לְחֹשֶׁב וּמְמַעֵט לַעֲשׂוֹת – תּוֹמֵךְ בְּמַצָּחוֹ הָעָמוּס בְּהַרְהוּרִים וְטוֹעֵן:
"חֵייתִי שָׁנָה, שׁוּב שָׁנָה".

לא, פִּילוֹסוֹף הַמְרַבֵּה לְחֹשֶׁב וּמְמַעֵט לַעֲשׂוֹת – אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַעֲבֵרְתָּ רַק
בְּהַתְחַכְמוּיוֹת...

צָעִיר מְמַשְׁפַּחַת אֶצְלָה סוֹקֵר בְּמַבֵּט לָאָה אֵת לוֹחַ הַשָּׁנָה וְלוֹחֵשׁ בְּשִׁפְתָיִם הַמְתַּעֲוֹתוֹת
לְחִיוֵךְ אִירוֹנִי: "כִּמָּה עוֹד שָׁנִים לְחִיוֹת?"

אָצִיל צָעִיר, שֶׁאֶלְתוֹ תִּהְיֶה: כִּמָּה שָׁנִים עוֹד נוֹתְרוּ לוֹ לְהַשְׁחִית בְּהִנָּאָה...

מוֹסִיקָאִי מְפָרֵס מוֹנֶה אֵת הַזְרִים וְהָעֲטוּרִים: "חֵייתִי עוֹד שָׁנָה". לֹא חֵייתִי אֶלָּא
תּוֹפֶפֶת אוֹתָהּ, מוֹסִיקָאִי מְהַלֵּל...

הַמוֹדֵרְנִיסֵט, בְּהִיוֹתוֹ שֶׁקוֹעַ בְּמַצוּלוֹת הַיְקוּם – מְסַפֵּר לָנוּ שְׁחִי אֵת הַשָּׁנָה אֵךְ הוּא
פְּשוֹט דְּמִין אוֹתָהּ בְּחִלּוּמוֹתָיו...

הַעֲתוֹנָאִי הַעֲבִיר אֵת הַשָּׁנָה בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיוֹת, הַפְתָּב בְּשִׁקְרִים, הַהוּמוֹרִיסֵט בְּבִדְיָחוֹת,
אֲשֶׁתוֹ הַעֲבֵבְנִית שֶׁל הַבְּנָקָאִי – בְּמַחְלוֹת; קִלְפוֹ בְּהַפְסָדִים, שִׁתְּנוֹ בְּמַסְבָּאָה,
קִפִּיטְלִיסֵט בְּסַחֲרֵמְכָר, צִיר אֶפְנָתִי מְבַקֵּשׁ בְּמַשִּׁיחוֹת מְכֹחֹל. בְּתַכְנוֹן תַּכְנִיּוֹת הַעֲבִיר
אֵת הַשָּׁנָה אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ תַּכְנִיּוֹת רַבּוֹת שֶׁתְּמִיד הוּא דוֹחֵה לְיוֹם הַמְחָרָת; זִגְזַג בָּהּ
הַהוּמוֹסְפִינִס, הַיּוֹשֵׁב עַל שָׁנִים אוֹ שְׁלוֹשָׁה, אוֹ חֲמִשָּׁה כְּסָאוֹת; הַעֲבֵד הַלְבָן הַעֲבִיר
אוֹתָהּ בְּעַמֵּל, חֲרַשׁ אוֹתָהּ...

הָאֲחֵרִים הַעֲבִירוּ אֵת הַשָּׁנָה בְּאַנְחוֹת, עָבְרוּ אוֹתָהּ בְּמַאֲמָץ, תּוֹךְ שֶׁעָמוּס, הַתְּהוֹלָלוֹת,
הַזִּיוִּת שָׁוָא, רָעֵבוּ אוֹתָהּ, קָלְלוּ אוֹתָהּ, רָכְלוּ דִרְכָּה תּוֹךְ רְטוּן אוֹ נְמָנוּם...

וְאֵלָה שְׁחִיו אֵת הַשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה וְהַמְסַגְּלִים לְהוֹכִיחַ זֹאת בְּהַסְתַּמָּךְ עַל עֲבָדוֹת, לְהַצְהִיר
עַל כֶּךָ בְּרֵאשׁ מוֹרָם – מִתְבַּקְּשִׁים לְהַטְרִיחַ אֵת עֲצָמָם אֶל הַמַּעֲרָכֶת שֶׁלָּנוּ כְּדִי לְהַעֲנִיק
עוֹץ לְאָדָם שֶׁבְּעֲצָמוֹ אֵינוֹ יוֹדֵעַ מָה עֹשֶׂה עִם הַשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה, אֵיפֹה נַעֲלָמָה לוֹ פְּתָאוּם.

